

**«Ανέμυαλοι ὅσοι ἀποζητοῦν τὴ δόξα με λόγχες
καὶ με δυνατὰ στὸν πόλεμο κοντάρια».**

*ἄφρονες ὅσοι τὰς ἀρετὰς πολέμῳ / λόγχαισὶ τ' ἀλκαίου δορὸς
κτᾶσθ' ἀμαθῶς θανάτῳ πόνους καταλυόμενοι.*

(Ευριπίδης, *Ελένη*, στ. 1152-1154)

Ανέμυαλοι ὅσοι ἀποζητοῦν τὴ δόξα με λόγχες καὶ με δυνατὰ στὸν πόλεμο κοντάρια,
λογιάζοντας ἀστόχαστα πῶς ἔτσι θα πάψουν τῶν θνητῶν τὶς συμφορές.

Ζούμε στην εποχή που ο κόσμος υποφέρει από τη μάστιγα του πολέμου. Πολλοί είναι οι άνθρωποι ανάμεσα μας που ο κατακτητής και οι συνθήκες τούς ανάγκασαν να εγκαταλείψουν την πατρίδα, ελπίζοντας για ένα καλύτερο μέλλον για αυτούς και τα παιδιά τους, επειδή κάποιιοι «μεγάλοι» κάνουν επίδειξη δύναμης, προσπαθώντας ο καθένας να αποδείξει ποιος είναι ο πιο ισχυρός. Ο καθένας από αυτούς τους ισχυρούς βλέπει μονάχα το

καλό της χώρας του, πάει μονάχα εκεί που υπάρχει το συμφέρον και υποστηρίζει μόνο εκείνο που μπορεί να του χαρίσει δόξα. Όμως ὅπως αναφέρει και ο Χορός στην τραγωδία του Ευριπίδη *Ελένη*, (στίχος 1270-1272 στη νεοελληνική μετάφραση) «Ανέμυαλοι ὅσοι ἀποζητοῦν τὴ δόξα με λόγχες καὶ με δυνατὰ στὸν πόλεμο κοντάρια.», «ἄφρονες ὅσοι τὰς ἀρετὰς πολέμῳ λόγχαισὶ τ' ἀλκαίου δορὸς κτᾶσθ' ἀμαθῶς θανάτῳ πόνους καταλυόμενοι».

Για παράδειγμα, ο πόλεμος στη Συρία ἔχει ωθήσει χιλιάδες Σύρους να εγκαταλείψουν τη χώρα τους, διότι τα συμφέροντα ἄλλων μεγάλων χωρῶν ἔχουν καταστήσει τη ζωή στη Συρία επικίνδυνη. Αυτοὶ οἱ ἄνθρωποι ἔχουν βρεθεί ἀπὸ τη μια στιγμή στην ἄλλη σε ἕναν ξένο τόπο χωρὶς να το θέλουν ἀπλᾶ για ἕνα καλύτερο αὐριο, ἀλλὰ αὐτὸ εἶναι κάτι που δεν ἠθελαν, εἶναι κάτι το οποίο τους ἐπέβαλαν. Δίνουν ὅλη τους την παρουσία, για να καταφέρουν να σωθῶν αὐτοὶ καὶ τὰ παιδιά τους μπαίνοντας σε βάρκες, για να ἔρθουν πρὸς την Ευρώπη ἀναζητώντας ἕνα καλύτερο αὐριο, ὅμως ὑπάρχει πάντα ο φόβος ὅτι δεν θα καταλήξουν ποτέ στὸν προορισμό τους ἢ ὅτι μπορεί να καταλήξουν σε μια χώρα που θα βρίσκονται πάντα στὸ περιθώριο καὶ δεν θα ἔχουν κανένα μέλλον. Οἱ πλείστες χώρες της Μεσογείου τα τελευταία χρόνια δέχονται χιλιάδες πρόσφυγες, οἱ οποίοι προσπαθοῦν να γλιτώσουν ἀπὸ τὸν ὄλεθρο του πολέμου. Καὶ ἐνῶ τόσοι ἄνθρωποι πεθαίνουν καθημερινά, οἱ μεγάλοι ηγέτες του κόσμου

Κατηγορία Στ': Ἀρθρο**ΕΠΙΛΟΓΗ**

συγκεντρώνονται σε συνόδους κορυφής, για να βρουν μια λύση στο μεταναστευτικό, πρόβλημα με πολλές χώρες να αδυνατούν να δεχτούν άλλους πρόσφυγες, διότι ισχυρίζονται ότι ήδη έχουν δεχτεί αρκετούς. Επομένως, γιατί οι κάτοικοι της Συρίας να ζουν με τον τρόμο ότι μπορεί να μην ξημερώσει η επόμενη μέρα; Μόνο οι αριθμοί των προσφύγων και των νεκρών μαρτυρούν τη θηριωδία του πολέμου στην Συρία.

- Περισσότεροι από 350.000 νεκροί.
- 60.000 άνθρωποι πέθαναν από τα βασανιστήρια ή στη φυλακή.
- Περίπου 5,4 εκατομμύρια Σύροι πρόσφυγες.

Εκτός από την εγκατάλειψη της χώρας και τους πρόσφυγες, ο πόλεμος στη Συρία έχει προκαλέσει κι άλλα δεινά, αφού πολλοί είναι αυτοί που έπεσαν στο πεδίο της μάχης υπερασπιζόμενοι τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις πανανθρώπινες αξίες, την ειρήνη και την ελευθερία που κάποιοι προσπαθούν να τους στερήσουν. Όπως αναφέρθηκε και πιο πάνω, οι νεκροί είναι περισσότεροι από 350.000 και περίπου 5 εκατομμύρια πρόσφυγες, ένας τεράστιος αριθμός αν κανείς αναλογιστεί ότι ο πληθυσμός της Συρίας είναι 17 εκατομμύρια. Πώς μπορούν οι μεγάλες δυνάμεις να μην παρεμβαίνουν, προκειμένου να διακόψουν αυτό τον όλεθρο, και αφήνουν τόσους ανθρώπους να κινδυνεύουν λόγω κάποιων συμφερόντων που «παίζονται» στη μέση αυτού του πολέμου. Ξαφνικά, όμως, η Τουρκία έδειξε ενδιαφέρον να σταματήσει τον πόλεμο στη Συρία, ξεκινώντας ουσιαστικά έναν άλλον πόλεμο, το πιο πιθανό, για να κερδίσει κάποια εδάφη. Τον πόλεμο αυτό, όμως, τον βάφτισαν «ειρηνευτική επιχείρηση» με την ονομασία «Ειρηνική Άνοιξη» και αυτή τη στιγμή η Τουρκία σκορπά τον θάνατο στη Συρία για το δικό της συμφέρον. Πού είναι τώρα οι υπόλοιπες μεγάλες δυνάμεις να σταματήσουν την Τουρκία και να δώσουν χείρα βοήθειας στους Σύρους, των οποίων τα σπίτια έχουν καταστραφεί, έχουν χάσει δικούς τους ανθρώπους και κινδυνεύουν κάθε λεπτό; Μήπως οι μεγάλες δυνάμεις δεν αντιδρούν, γιατί έχουν και αυτοί συμφέρον με αυτό που κάνει η Τουρκία; Μήπως οι μεγάλες δυνάμεις δεν ενδιαφέρονται καθόλου για το τι γίνεται γύρω τους; Είναι άραγε η σπλαχνική πλευρά των μεγάλων δυνάμεων απλά ένα ψεύτικο προσωπίο με το οποίο προσπαθούν να κοροϊδέψουν τον κόσμο;

Αυτό που κάνει, όμως, η Τουρκία τώρα στη Συρία το έκανε και το 1974 στην Κύπρο κατά την Τουρκική εισβολή, την οποία και τότε ονόμασε ειρηνευτική επιχείρηση βρίσκοντας πρόφαση το πραξικόπημα της 15ης Ιουλίου και με το πρόσχημα ότι ως εγγυήτρια δύναμη ήρθε να αποκαταστήσει την ειρήνη. Όμως, όπως και τότε, και τώρα στη Συρία αυτό που χύνεται δεν είναι νερό, είναι αίμα, το αίμα κάποιων αθώων που υπερασπίζονται την πατρίδα τους. Αυτοί είναι γονείς, αδέρφια και παιδιά, αυτά τα παιδιά που οι πράξεις κάποιων τα είχαν αναγκάσει να μεγαλώσουν από τη μια μέρα στην άλλη, να χάσουν την ξεγνοιασιά της παιδικής τους ηλικίας. Το 1974 πολλοί ήταν αυτοί που δεν ξαναείδαν τις οικογένειές τους, αλλά και πολλοί είναι αυτοί που ακόμα

Κατηγορία Στ': Ἀρθρο**ΕΠΙΛΟΓΗ**

και τώρα αγνοούνται, που η θέση τους στο σπίτι τους ακόμα τους περιμένει, με την ελπίδα ότι κάποιος μπορεί ακόμα κάπου να ζουν, κάτι για το οποίο υπάρχουν μηδαμινές πιθανότητες, αφού η ορμή που είχε Τούρκος κατακτητής δεν άφησε περιθώρια να ζουν κάποιος από αυτούς που αγνοούνται μέχρι και σήμερα.

Ένα μεγάλο αίτιο των πολέμων είναι και ο φυσικός πλούτος. Αυτό αποδεικνύει η στάση της Τουρκίας που εδώ και μήνες προκλητικά κάνει παράνομες γεωτρήσεις στην Κυπριακή ΑΟΖ. Και πάλι όμως, οι μεγάλες δυνάμεις, όπως η ΗΠΑ, η Γαλλία και η Ιταλία πήραν θέση υπέρ της Κυπριακής Δημοκρατίας, όχι βέβαια επειδή ενδιαφέρονται για τα κυριαρχικά δικαιώματα της Κυπριακής δημοκρατίας, αλλά επειδή τους ελκύει το φυσικό αέριο που τους δίνει οικονομικό κίνητρο να υπερασπιστούν την Κύπρο. Είναι τυχαίο που Αμερικάνικες, Γαλλικές και Ιταλικές Εταιρείες έχουν γεωτρήματα στην Κυπριακή ΑΟΖ; Γιατί αν αποκτήσουν φυσικό αέριο θα αποκτήσουν και χρήματα άρα και δόξα.

Αναμφισβήτητα, ο πόλεμος σε καμία περίπτωση δεν είναι κάτι καλό και δεν υπάρχει νικητής και ηττημένος στον πόλεμο, γιατί στο τέλος όλοι είναι χαμένοι κι ο καθένας μετρά τις δικές του απώλειες. Είτε αυτές είναι ανθρώπινες απώλειες είτε υλικές ζημιές, κανένας πόλεμος δεν γίνεται για πλάκα. Συμπερασματικά, είναι αναγκαίο να προσπαθήσουμε όλοι, για να ανατρέψουμε τους πολέμους και τις κινήσεις συμφερόντων. Ο λαός, όταν θέλει, μπορεί να περάσει τα δικά του θέλω. Πρέπει, όμως, να ενωθεί ενάντια στους υποστηρικτές των πολέμων, σε αυτούς τους ανέμους. Όλα γίνονται για τη δόξα και το χρήμα. Όμως, κάποιος προσπαθούν να πετύχουν τους στόχους τους με οποιαδήποτε μέσα ακόμα και με τις ανθρώπινες ζωές. Αυτοί, όμως, που βάζουν το συμφέρον τους πάνω από τις ανθρώπινες ζωές είναι άμυαλοι, διότι αποζητούν τη δόξα με λόγους και με δυνατά στον πόλεμο κοντάρια.

